

عنوان مقاله:

صور بلاغی اسلوب تاکید در آیات قرآن کریم

محل انتشار:

دوفصلنامه زبان و ادبیات عربی، دوره 3، شماره 5 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسنده:

سید محمد باقر حسینی - دانشیارگروه زبان و ادبیات عربی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

زبان مهمترین ابزار ارتباط و پیوند میان انسان ها برای بیان مفاهیم ذهنی آنهاست و هرزبان را اسلوبی است که در آن با گزینش کلمات بروح و جان شنونده یا خواننده اثرمی بگذارد. بر همین اساس خبرگان وادی سخنوری، برای سنجش ارزش سخن معیارهایی ارایه نموده اند و در این میان قرآن کریم را بهترین و برترین الگوی این مهم برشمرده اند و تمام اسلوب های بکار رفته در آن را نمونه والای فصاحت و بلاغت دانسته اند که هر کس بنا به قابلیت ها و درک و فهم خویش می تواند از این دریای بی کران معانی بهره ببرد. یکی از اسالیب قابل توجه در آیات قرآن، اسلوب تاکید است که با صور مختلف در اوج شیوایی و زیبایی بیان گردیده و سعی این مقاله بر آن است که به استناد آیات قرآنی به توضیح و تبیین وجوه تاکید مثل اطناب، تکرار، تفسیر، ایغال، تذییل، تتمیم، اعتراض و... بپردازد و به تحلیل جنبه های بلاغی آن از دیدگاه بزرگان علم بلاغت اشاراتی داشته باشد.

کلمات کلیدی:

تاکید، بلاغت، اطناب، اسلوب قرآن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/602688>

